

Titel: BREV TIL: Hans Jørgen Uldall FRA: Louis Hjelmslev (1935-11-21)

Citation: "BREV TIL: Hans Jørgen Uldall FRA: Louis Hjelmslev (1935-11-21)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 2. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_031-shoot-wacc-1992_0005_031_Uldall_0930_p2_bP1_TB00002/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Om Jespersens kronik har jeg udgydt mig i et mellemliggende brev til Dem. At han har sendt Dem et exemplar, er eet af mange eksempler paa, at han i stigende grad har sværet ved at skelne mellem væsentligt og uvæsentligt i sin egen produktion. Idag skriver han følgende til mig:

"Jeg tror ikke jeg i sommer sendte Dem det første maskinskrivne udkast til mit syntaktiske symbol-system. Jeg er nu ved helt at omarbejde og udvide det, og lar efterhånden Haislund ta nogle kapper av det. Vil det kunne interessere Dem at se det avant la lettre? Det har opfyldt mine tanker meget og står for mig til tider som kronen på mine grammatik-teoretiske arbejder - til andre tider ser jeg meget mismodigt på dets værdi. Min ærgerrighed går i mine lyse øjeblikke ud på at få det trykt, så jeg ved kongressen til sommer kan uddele færdige eksemplarer, men der er ting der volder knuder, så jeg tør ikke love noget. Men det vilde glæde mig om De vilde se på det og sige mig Deres oprigtige mening om dets værd."

Nu gaar jeg her paa mit gulv og vrider mine hænder. Jeg svarer forelsbig kun, at jeg fik det i sommer, men af travlhed maatte lade det ligge, og at jeg venter med at udtale mig, til jeg har set det i den nye form. Men man slipper altsaa ikke for at sige noget. Det havde ellers været det nemmeste. Han har i en-passant-bemærkninger rykket mig mindst to gange før; men han har altsaa ikke forstået hvad tavsheden betød (den betød jo ganske vist travlhed, men ogsaa noget andet). Fortæl mig, hvad De har skrevet til ham om det, hvis De har udtalt Dem, hvad jeg ikke kan huske om De har.

Vi sender begge mange hjertelige hilsener til Deres kone og haaber meget, at hun snart maa blive rask. Ogsaa mange hilsener til Dem selv.

Deres hengivne